Pregaria.cat

Entrada

Tots Sants

Per MartaF el dj., 24/10/2024 - 08:00

Ara que s'acosta la festa de Tots Sants, sabies que coincideix amb el Dia Mundial de l'Ecologia? És una data per recordar-nos la importància de protegir el medi ambient, l'ànima de la Terra, i per conscienciar-nos que fins i tot a la tardor, quan ens sembla que la natura es comença a apagar, continua brillant com una estrella. Les branques dels plataners que veig des del balcó de casa meva són plenes de martinets blancs, tudons, garses, gralles i pardals, i aquest és l'anunci que el nostre món és tan immens com divers. Però, sabem escoltar-lo i admirar-lo? Aquesta és la pregunta que hauria de ressonar als nostres cors. Hem de decidir si volem convertir l'ecologia en un cadàver perquè tot depèn de nosaltres, ja que la flora i la fauna del nostre entorn són la riquesa dels ecosistemes que estem destrossant en nom d'un espoli atroç.

Les xifres escandaloses que envolten el canvi climàtic ens haurien de fer reflexionar sobre la relació tan tòxica que tenim amb tota la Terra. L'exprimim com si es tractés d'una taronja i després, què? Un cop seca i xuclada, la llancem perquè ja no ens serveix per a res i de seguida n'agafem una altra per acabar fent exactament el mateix. I quin és el sentit de tot plegat? Ens hem coronat com a reis indignes d'una creació que hem esclavitzat sense entendre que la natura té els seus propis codis. Els humans no podem notar els camps magnètics que perceben els pit-roigs o les tortugues marines, com tampoc no podem sentir els ultrasons de rosegadors i colibrís ni els infrasons d'elefants i de balenes, alhora que no podem veure la radiació infraroja que detecten les serps ni la llum ultraviolada que distingeixen els ocells i les abelles. Les estrelles de mar hi veuen amb les puntes dels braços i els eriçons, amb tot el cos. Però, malgrat que nosaltres només hi veiem amb els ulls, estem cecs davant d'una natura que bull de bellesa i de vida. Per això, per Tots Sants, celebra també el privilegi de ser un habitant anònim del regne de la creació i lluita per estimar-lo, però fes-ho «amb tot el cor i amb tota l'ànima», com si fos una pregària. Qui es pregunta sobre Déu només pot ser algú que reflexiona sobre la seva pròpia existència, perquè parlar de Déu és parlar dels homes i de la realitat; però també, de totes les meravelles que, com colonitzadors salvatges, estem escorxant a cop de matxet.